

F. t. l. vedr. folkekirken økonomi m.m.

Reaktionsmulighederne, som vil kunne anvendes, er: Annullation af ulovlige afgørelser, pålæggelse af tvangsbøder i forbindelse med ulovlige undladelser, anlæggelse af erstatningssager ved domstolene og i forbindelse hermed adgang til frafald af sagsanlæg mod betaling af erstatningsretlig bod.

Det vil i alle tilfælde være en betingelse for anvendelse af ovennævnte retsmidler, at der foreligger en tilsidesættelse af lovgivningen. Om beføjelsernes nærmere indhold henvises til bemærkningerne til kapitel 9 i forslaget til lov om menighedsråd, der er fremsat samtidig med dette lovforslag. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor til § 1, nr. 10.

Endelig er der i forslaget medtaget enkelte andre ændringer, som det er anset for praktisk at gennemføre. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til § 1, nr. 5, 6 og 11-14.

Lovforslaget har været sendt til udtalelse hos samtlige biskopper, stiftsøvrigheder og mellemkirkelige stiftsudvalg, Det Mellemkirkelige Råd, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den Danske Præsteforening, Danmarks Provsteforening og kirkefunktionærernes organisationer.

Lovforslagets § 1, nr. 13, vedrørende adgang til at yde dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til valgte provstiudvalgsmedlemmer i forbindelse med disses deltagelse i kurser m.v. vil kunne medføre en besæden merudgift for fællesfonden. Lovforslagets gennemførelse medfører ikke udgifter for staten eller kommunerne.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

I bilag til lovforslaget er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de gældende regler.

Til § 1

Til nr. 1

Nr. 1 svarer med redaktionelle ændringer og en præcisering af, at også udgifter vedrørende nedrivning af bygninger samt drift og vedligeholdelse m.m. af sognegårde og anden fast ejendom, der hører til kirken, afholdes af kirkekassen, til bestemmelsen i § 2, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov.

Nr. 2 svarer med redaktionelle ændringer og en præcisering af, at også udgifter til regulering og nedlæggelse af kirkegårde afholdes af kirkekassen, til bestemmelsen i § 2, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov.

Nr. 3 indeholder en præcisering af, at udgifterne til kirkens eller kirkegårdens erhvervelse af fast ejendom dækkes af kirkekassen.

Det findes desuden hensigtsmæssigt, at der i loven optages en bestemmelse, hvorefter kirkeministeren -

i lighed med, hvad der i forvejen gælder for udgifter vedrørende præsteembedet, jf. bestemmelsen i § 2, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov - bemyndiges til at bestemme, at udgifter vedrørende kirker og kirkegårde m.v., der ikke fremgår af opregningen i forslagens § 2, stk. 1, nr. 1-3, kan afholdes af kirkekassen.

Numrene 4-7 svarer med redaktionelle ændringer til bestemmelserne i § 2, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov. Forslagets nr. 7 er en lovfæstelse af den hidtidige praksis vedrørende afholdelse af udgifter til konfirmationsforberedelse og konfirmation.

Nr. 8 svarer med redaktionelle ændringer til bestemmelsen i § 2, stk. 1, nr. 4, i den gældende lov.

Nr. 9 svarer til bestemmelsen i § 32 i den gældende menighedsrådslov. Bestemmelsen foreslås af systematiske grunde overført til denne lov.

Nr. 10 indsættes som en præcisering af, at menighedsråd har adgang til af kirkekassen at dække udgifter ved menighedsrådsmedlemmers deltagelse i kurser og kursuslignende arrangementer som eksempelvis årsmøder, der må anses af betydning for udøvelsen af hvervet som menighedsrådsmedlem.

Nr. 11 indsættes som en konsekvens af, at bestemmelsen i § 26 i den gældende menighedsrådslov foreslås overført til denne lov.

Numrene 12-14 svarer med redaktionelle ændringer til bestemmelserne i § 2, stk. 1, nr. 6-8, i den gældende lov.

Til nr. 2

Efter § 41 i den nugældende lov om folkekirken kirkebygninger og kirkegårde afholdes udgifterne vedrørende ikke-selvejende kirker af den, der ejer kirken, eller den, der ejer kirketiet. Bestemmelsen foreslås af systematiske grunde overført til lov om folkekirken økonomi.

Til nr. 3

Forslaget er en konsekvensændring.

Til nr. 4

Bestemmelsen i § 2 a svarer i det væsentlige til § 26 i den gældende lov om menighedsråd.

Ifølge § 26 i den gældende menighedsrådslov kan der årligt af kirkekassen anvendes et rådighedsbeløb, hvis maksimum fastsættes af kirkeministeren, til fremme af det kirkelige liv i sognet, pastoratet eller kommunen eller til kirkelige formål af betydning for stiftet som helhed.

I praksis har bestemmelsen været forstået således, at et menighedsråd, der bestyrer flere kirker, og som har besluttet, at der skal oprettes en kirkekasse for